

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Moniky Javorové ve věci žalobce **LAPO spol. s r.o.** se sídlem Brno, kpt. Jaroše 3, v řízení zastoupeného Ing. J. H., daňovým poradcem se sídlem O.-H., H. 1, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství** se sídlem Brno, Masarykova 31, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31.12.2013 č.j. 32095/13/5000-14301-706740, ve věci daně z přidané hodnoty,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

A.

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 12. 2013, č. j. 32095/13/5000-14301-706470, kterým byl potvrzen platební výměr Finančního úřadu Ostrava II (dále jen „správce daně I. st.“) ze dne 18. 9. 2012, č. j. 224074/12/389911805018.

B.

Žalobce namítá, že se žalovaný nezabýval důkazy, které předložil správci daně I. st. a žalovanému k prokázání přijetí a uskutečnění předmětných zdanitelných plnění a svědčících o dobré víře žalobce ve vztahu k provedeným obchodním transakcím. Žalobce též namítá, že provedené důkazy žalovaný hodnotil chybně. Žalobce provedl výčet důkazů, které předložil k prokázání svých daňových tvrzení s tím, že tyto důkazy jednoznačně svědčí o prokázání jeho daňových tvrzení. Z průběhu daňového řízení jednoznačně vyplynulo, že žalobce prokázal přijetí zdanitelných plnění od společností GOLD MOON s.r.o. a ENZO TRADE s. r. o. a dále uskutečnil dodávky pro společnosti LDD s.r.o., Rebex Support s. r. o., GREEN SQUARE s.r.o., a KILEMS spólka z.o.o. Žalovaný své závěry vyvozuje toliko z toho, že dodavatelé a odběratelé žalobce neunesli svá důkazní břemena v rámci daňového řízení, což však žalobci nemůže být kladeno k tíži. Konkrétně žalobce uvádí, že pokud jde o jeho obchodní vztahy se společností Rebex Support s. r. o., žalovaný jednostranně vyhodnotil toliko důkazy a vlastní domněnky o nestandardnosti realizovaných případů, aniž by přihlédl k tomu, že důkazy předložené žalobcem svědčí o faktickém uskutečnění plnění, tedy o realizaci předmětu daně. Správce daně měl zjistit faktický stav věci, plynoucí z důkazů předložených žalobcem, a nevycházet pouze ze svých nepodložených pochybností. Ke společnosti GREEN SQUARE s.r.o. žalobce uvádí, že tato společnost není nekontaktní a jednal za ni pan J. Č., který za tuto společnost rovněž podával vysvětlení a předkládal důkazní prostředky v rámci vlastního daňového řízení. Takový jeho postup je rozporný se zásadou zákonnosti obsaženou v § 5 odst. 1 zák. č. 280/2009 Sb. tak se zásadou volného hodnocení důkazů obsaženou v § 8 odst. 1 zák. č. 280/2009 Sb. Žalobce připomíná, že nárok na odpočet daně je prokazován daňovým dokladem, přičemž tento svůj právní názor opírá o závěry plynoucí z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 Afs 14/2012, nálezu Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 365/04 a rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. 11 Af 72/2011. Rozhodující není existence ani počet předložených listinných důkazů, nýbrž skutečnost, že tyto důkazní prostředky jsou v souladu se skutečným stavem.

Dále žalobce namítá, že žalovaný neprovedl důkazy, jejichž provedení k prokázání svých tvrzení žalobce označil. Konkrétně pak žalobce navrhl výslech J. Č., který uskutečňoval obchodní transakce za společnost GREEN SQUARE s.r.o., kterým mělo být prokázáno uskutečnění transakcí s touto společností tak, jak tvrdí žalobce, a byla by vyvráceno tvrzení žalovaného o tom, že tato společnost je nekontaktní a nespolupracuje se správcem daně. Dále žalovaný neprovedl ani výslech M. Ž., současné jednatelky společnosti GREEN SQUARE s.r.o., která je pro žalovaného dostupná. Žalovaný dále neprovedl výslech M. R., jednatelky společnosti GOLD MOON s.r.o. od 14. 9. 2010 s tvrzením, že tato je nekontaktní. Tvrzení o její nekontaktnosti ovšem není pravdivé, protože žalovaný pouze neprovedl dostatečné procesní úkony za účelem realizace její výpovědi. Dále žalovaný neprovedl výslech Ing. T. K. ve vztahu k obchodním transakcím ve IV. čtvrtletí roku 2010, přičemž právě Ing. T. K. zastupoval v rámci těchto obchodů společnost GOLD MOON s.r.o. Žalovaný tyto výslechy neprovedl a neodůvodnil ani, proč tak neučinil, přičemž takový jeho postup je rozporný se zásadou zákonnosti obsaženou v § 5 odst. 1 zák. č. 280/2009 Sb. tak se zásadou volného hodnocení důkazů obsaženou v § 8 odst. 1 zák. č. 280/2009 Sb.

Žalobce dále namítá, že nemohou být v jeho neprospěch hodnoceny skutečnosti zjištěné o dodavatelích či odběratelích jeho dodavatelů a odběratelů (např. společnosti Arlene Trade, s.r.o.), protože taková zjištění mohou mít vliv jen a pouze na daňové řízení příslušného žalobcova dodavatele či odběratele.

Žalobce dále poukazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, konkrétně rozsudek sp. zn. 9 Afs 18/2010, z něhož vyplývá, že i v případě, že k neodvedení daně na určitém článku řetězce dojde, nelze odmítnout nárok na odpočet tomu, kdo v dobré víře získá určité zboží, přičemž o podvodu neví a ani vědět nemohl. Tak tomu bylo i v případě žalobce, který namítá, že v rámci své obchodní činnosti nemohl vědět a nevěděl o žádném v úvahu padajícím daňovém podvodu, byl tedy v dobré víře a jeho nárok na odpočet daně je tedy oprávněný. Tyto skutečnosti plynou z důkazů, které žalobce v daňovém řízení předložil. Pokud žalovaný dovozuje, že žalobce naopak věděl o možnosti své případné účasti na daňovém podvodu, s tímto žalobce nesouhlasí a uvádí, že provedené důkazy jsou s takovouto konkluzí v rozporu a žalovaný tuto svou domněnku nijak důkazně nedoložil.

Žalobce namítá, že se žalovaný nevypořádal dostatečně s námitkami, které žalobce vznesl v rámci svého odvolání proti platebnímu výměru správce daně I. st. a nesouhlasí s argumenty, které žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí k odůvodnění svého rozhodnutí. Pokud žalobci žalovaný vytýká, že nemá žádné zaměstnance, žalobce s tímto nesouhlasí a uvádí, že k realizaci předmětu jeho činnosti – nákupu a prodeje, žádné zaměstnance nepotřebuje a bylo by ekonomicky nevýhodné, aby je měl. Žalobce nesouhlasí s tím, že by jeho obchodní partneři byli nefunkčními společnostmi, které vykazují pouze formální sídla. K prokázání opaku byly i navrhovány důkazy, které ale nebyly provedeny. Žalobce dále nesouhlasí s tvrzením, že předmětné obchody probíhaly toliko na základě ústních dohod, protože k některým z uzavřených obchodů existují rámcové kupní smlouvy. Žalobce dále nesouhlasí s tím, že mu je vytýkán nákup různorodého zboží. Jeho účelem je dosažení zisku a pokud se příležitost k dosažení zisku naskytne v obchodu s různým zbožím, pak není důvod, aby jí nevyužil. Žalobce dále setrvává na svém tvrzení, že od společnosti GOLD MOON s. r. o. nakoupil řídící jednotky pro automobily skupiny VW za obvyklou tržní cenu ve výši 19.500,- Kč a tyto dále prodal společnosti LDD s. r. o. žalovaný vycházel při posuzování ceny za tyto řídící jednotky jako nevýhodné z vyjádření společnosti ŠKODA AUTO a. s., ale toto vyjádření se týkalo jiného výrobku, vyrobeného firmou Siemens, přičemž produkt, který nakoupil žalobce, byl odlišný. Stanovisko společnosti ŠKODA AUTO vůbec nemůže být v dané věci důkazem. Dále žalobce namítá, že v obchodním styku je běžné, že je textilní zboží nakupováno ve velkém množství a je kontrolováno pouze namátkou a je rovněž běžné, že kupující nepožaduje doložení původu zboží a pojištění proti ztrátě či krádeži je toliko přepravce. Pokud je žalobci vytýkáno, že společnost Rebex Support s. r. o. má doklady zadrženy Policií ČR, pak takováto skutečnost nemůže být žalobci kladena k tíži, když naopak žalobce prokázal uhrazení všech svých závazků vůči této společnosti odsouhlasením pohledávek a závazků ke dni 31. 12. 2010. Žalobce dále nesouhlasí s tvrzením, že nejednal s péčí řádného hospodáře, protože hotovostní platby, které zvolil, naopak zaručují z hlediska finančních rizik a likvidity nejjistější instrument úhrady pohledávek. Žalobce též nesouhlasí s tvrzením, že by nebyly splněny závazky ze strany společnosti GREEN SQUARE

s.r.o. a Rebex Support s. r. o., kdy naopak ze vzájemně odsouhlasené inventarizace pohledávek a závazků mezi žalobcem a těmito subjekty ke dni 31. 12. 2010 plyne, že vzájemné saldo pohledávek a závazků je nulové.

Žalobce odkazuje na rozsudek Soudního dvora Evropské unie sp. zn. C-354/03 Optigen, kde byly dovozeny stejné závěry, na jaké žalobce odkazuje v rámci žaloby, tedy že pokud žalobce nevěděl a ani nemohl vědět o případném daňovém podvodu v rámci řetězce jeho dodavatelů a odběratelů, má i přesto nárok na daňový odpočet. Obdobné závěry žalovaný dovozuje i z rozsudku Soudního dvora Evropské unie sp. zn. C439/04 Kittel a rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 Afs 81/2007. Žalobce do obchodních vztahů vstupoval s dobrou vírou, proto není přípustné, aby mu daňový odpočet byl odepřen.

C.

Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Dále uvedl, že odkazuje na obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí, a konkretizoval, že pokud žalobce shledává u sebe dobrou víru ve vztahu k předmětným obchodním transakcím, jde o jeho subjektivní hodnocení, které nemá podporu v provedeném dokazování. Žalovaný je povinen hodnotit důkazy nejen každý zvlášť, ale i v jejich souhrnu, což také učinil, přičemž setrvává na závěrech, které z provedeného dokazování vyvodil. Žalobcem namítané skutečnosti se týkají pouze jednotlivostí, které však ve svém souhrnu vypovídají o nestandardnosti obchodních transakcí, které žalobce deklaruje. Pokud žalobce tvrdí, že obchody nebyly prováděny jen na základě ústních dohod, tak žalovaný připomíná, že žalobce nedoložil písemné smlouvy ke všem obchodním transakcím, které deklaruje. Žalovaný netvrdí, že samotná různorodost sortimentu, se kterým žalobce obchoduje, svědčí o podvodném jednání, ale způsob, jakým žalobce obchoduje, nestandardní rozhodně je. Při nákupu 75.000 kusů kalhot nebyl přiložen popis zboží, jeho druh, jeho původ, zboží nebylo nijak rozlišeno a takto žalovaný nevidí smysl v namátkové kontrole, kterou měl žalobce provádět. Žalobce měl takto fakticky nakoupit zboží v hodnotě v řádu milionů, aniž by v podstatě věděl, co nakupuje. Obdobné platí i pro nákup řídicích jednotek bez jakékoliv specifikace či záručních listů, což rozhodně nelze brát za postup v souladu s přiměřenou obezřetností. Žalovaný setrvává i na svém názoru stran plateb v hotovosti a konkrétně uvádí, že ačkoli jde o nejlikvidnější platební prostředek, v dodávkových vztazích v daném rozsahu rozhodně nejde o běžný postup. Existují zákonná omezení plateb v hotovosti, přičemž platby byly prováděny na horní hranici pro jeden den dané zák. č. 254/2004 Sb. a 253/2008 Sb. Lze si jen těžko představit skutečnou realizaci těchto plateb u obchodu se společností KILEMS spolka z.o.o. jak žalobce tvrdí, kdy žalobce měl v období od 26. 11. 2010 do 12. 1. 2010, každý den včetně svátků vánočních, Štědrého dne, Silvestru, Nového roku a víkendů, jezdit denně 100 km kvůli každému jednotlivému převzetí hotovosti. Pokud žalobce tvrdí, že uskutečnění těchto plateb doložil, pak žalovaný konstatuje, že to není pravdou a uskutečnění těchto plateb ze spisového materiálu nevyplývá. Nesvědčí o žalobcově obezřetnosti, pokud uzavřel takovýto obchod, jehož podmínky jsou na samé hranici stanovené zákonem a samotné prokázání zaplacení je pro žalobce téměř znemožněno. K použitelnosti stanoviska společnosti ŠKODA AUTO a. s. žalovaný uvádí, že toto stanovisko je bez dalšího použitelné k prokázání skutečného stavu trhu a porovnání prodejnosti originálních a neoriginálních náhradních dílů. Vše výše

uvedené svědčí o nestandardnosti provedených obchodních transakcí, neobežřetnosti žalobce a o tom, že žalobce mohl a měl vědět o své možné účasti na daňovém podvodu. Žalovaný nepřičítá samu nekontaktnost společností GOLD MOON s.r.o. a GREEN SQUARE s.r.o. k tíži žalobce, ale tato nekontaktnost pouze ztěžuje žalobci unesení jeho důkazního břemene. Žalovanému se nepovedlo kontaktovat osoby, jejichž výsledku se žalobce domáhá, přičemž pokud žalobce věděl, jak tyto osoby kontaktoval, měl tyto skutečnosti žalovanému v rámci řízení sdělit. Pokud žalovaný namítá nevyslechnutí konkrétního svědka, pak žalovaný k tomuto odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že výslech tohoto svědka nemohl v řízení nic dalšího přinést.

D.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v intencích žalobních námitek, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu ve smyslu § 75 s.ř.s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

E.

Z obsahu správního spisu soud zjistil následující: Dne 30. 11. 2011 proběhlo ústní jednání, zaznamenané v protokole č. j. 236177/11/389933801756, ve kterém správce daně I. st. sdělil žalobci pochybnosti, které má ve vztahu k jeho obchodním transakcím se společností GOLD MOON s. r. o. a dotázal se žalobce, zastoupeného Ing. J. H., daňovým poradcem, na konkrétní skutečnosti týkající se těchto obchodů. Při ústním jednání žalobce nebyl schopen na položené otázky reagovat a vyžádal si lhůtu 15 dní k vyjádření. Dne 23. 8. 2012 proběhlo ústní jednání, zaznamenané v protokole č. j. 213606/12/389933801756, ve kterém správce daně I. st. projednal se žalobcem výsledky daňové kontroly za IV. čtvrtletí 2010. Žalobce, zastoupený Ing. P. V., si vyžádal si lhůtu 15 dní k vyjádření. Dne 9. 3. 2012 byl žalobce seznámen s výsledkem daňové kontroly a zprávou o daňové kontrole č. j. 50240/12/389933801756. Dne 8. 4. 2012 se k výsledkům daňové kontroly vyjádřil, přičemž s jejím výsledkem nesouhlasil a jeho námitky k výsledku odpovídaly v podstatných částech jeho žalobním námitkám. V daňovém dokladu č. 12/2010 ze dne 2. 11. 2010 je uvedeno, že společnost ENZO TRADE s. r. o. účtuje žalobci za dodávku zboží „Jeans (modré, černé)“ částku celkem 9.375.000,- Kč bez DPH, tedy 11.250.000,- Kč vč. DPH, a to za 25.000 kusů zboží po 375,- Kč za kus bez DPH. Splatnost je stanovena hotově, datum splatnosti je stanoveno údajem „45 dnů“. V dodacím listu k faktuře č. 12/2010 je uvedeno, že žalobce potvrdil převzetí zboží dle této faktury, že zboží je uvedeno toliko, že je baleno po deseti kusech a má být skladováno v suchém prostředí. V daňovém dokladu č. 15/2010 ze dne 26. 11. 2010 je uvedeno, že společnost ENZO TRADE s. r. o. účtuje žalobci za dodávku zboží „Kalhoty Jeans (modré, černé)“ částku celkem 9.375.000,- Kč bez DPH, tedy 11.250.000,- Kč vč. DPH, a to za 25.000 kusů zboží po 375,- Kč za kus bez DPH. Splatnost je stanovena hotově, datum splatnosti je stanoveno údajem „30 dnů“. V dodacím listu k faktuře č. 15/2010 je uvedeno, že žalobce potvrdil převzetí zboží dle této faktury, že zboží je uvedeno toliko, že je baleno po deseti kusech, přepravováno po 10x10 kusech, má být skladováno v suchém prostředí a místem převzetí je Frýdek-Místek. V daňovém dokladu č. 16/2010 ze dne 30. 11. 2010 je uvedeno, že společnost ENZO TRADE s. r. o. účtuje žalobci za dodávku zboží

„Kalhoty Jeans (modré, černé)“ částku celkem 9.375.000,- Kč bez DPH, tedy 11.250.000,- Kč vč. DPH, a to za 25.000 kusů zboží po 375,- Kč bez DPH za kus. Splatnost je stanovena hotově nebo bankovním převodem, datum splatnosti je stanoveno údajem „30 dnů“. V dodacím listu k faktuře č. 16/2010 je uvedeno, že žalobce potvrdil převzetí zboží dle této faktury, ke zboží je uvedeno toliko, že je baleno po deseti kusech, přepravováno po 10x10 kusech, má být skladováno v suchém prostředí a místem převzetí je Frýdek-Místek. V nečíslovaném příjmovém dokladu a nečíslovaném výdajovém dokladu ze dne 30. 12. 2010 je uvedeno, že společnost ENZO TRADE s. r. o. potvrdila tohoto dne přijetí částky 360.000,- Kč od žalobce za úhradu zboží - rifle. V daňovém dokladu č. 2010110501 ze dne 5. 11. 2010 je uvedeno, že společnost GOLD MOON s. r. o. účtuje žalobci za dodávku zboží „těsnění klingerit sada pro vozy Peugeot a těsnění klingerit sada pro vozy Volkswagen“ částku celkem 5.049.000,- Kč vč. DPH, a to za 5060 kusů sad pro vozy Peugeot po 375,- Kč bez DPH za kus a 6160 kusů sad pro vozy Volkswagen po 375,- Kč bez DPH za kus. Datum splatnosti je stanoveno na 5. 12. 2010. V daňovém dokladu č. 2010102901 ze dne 29. 10. 2010 je uvedeno, že společnost GOLD MOON s. r. o. účtuje žalobci za dodávku zboží „těsnění klingerit sada pro vozy Peugeot a těsnění klingerit sada pro vozy Volkswagen“ částku celkem 7.074.000,- Kč vč. DPH, a to za 7.040 kusů sad pro vozy Peugeot po 375,- Kč bez DPH za kus a 8.680 kusů sad pro vozy Volkswagen po 375,- Kč bez DPH za kus. Datum splatnosti je stanoveno na 29. 11. 2010. V daňovém dokladu č. 10 ze dne 15. 10. 2010 je uvedeno, že žalobce účtuje společnosti LDD s. r. o. za dodávku zboží „Řídící programovatelné jednotky pro automobily VW“ částku celkem 15.129.600,- Kč vč. DPH, a to za 640 kusů po 19.700,- Kč bez DPH. Datum splatnosti je stanoveno 30 dnů, forma úhrady hotově. V nečíslovaných příjmových a výdajových podkladních dokladech ze dnů 9. 10. 2010, 16. 10. 2010, 17. 10. 2010, 18. 10. 2010, 19. 10. 2010, 20. 10. 2010, 21. 10. 2010, 22. 10. 2010, 26. 10. 2010, 27. 10. 2010, 28. 10. 2010, 29. 10. 2010, 3. 11. 2010 a 4. 11. 2010 je uvedeno, že společnost LLD s. r. o. potvrdila provedení hotovostních plateb v těchto dnech žalobci za dodání řídících jednotek, a to v celkové výši 4.839.600,- Kč, přičemž jednotlivé platby denně nepřevýšily částku 360.000,- Kč. V daňovém dokladu č. 12 ze dne 29. 10. 2010 je uvedeno, že žalobce účtuje společnosti GREEN SQUARE s. r. o. za dodávku zboží „Sada výfukového těsnění pro vozidla VW Pasat, Peugeot“ částku celkem 7.092.864,- Kč vč. DPH, a to za 8.680 kusů těsnění pro VW Pasat po 376,- Kč bez DPH za kus a 7.040 kusů těsnění pro Peugeot po 376,- Kč bez DPH za kus. Datum splatnosti je stanoveno 30 dnů, forma úhrady hotově. V dodacím listu k faktuře č. 12 ze dne 29. 10. 2010 je uvedeno, že společnost GREEN SQUARE s. r. o. potvrzuje převzetí zboží dle faktury č. 12, zboží je baleno po 280 kusech v případě těsnění pro VW Pasat a po 220 kusech pro Peugeot, skladovat se má v suchém prostředí. V daňovém dokladu č. 13 ze dne 3. 11. 2010 je uvedeno, že žalobce účtuje společnosti LDD s. r. o. za dodávku zboží „Kalhoty jeans – modré a černé“ částku celkem 11.280.000,- Kč vč. DPH, a to za 25.000 kusů po 376,- Kč bez DPH. Datum splatnosti je stanoveno 30 dnů, forma úhrady hotově. V dodacím listu k faktuře č. 13 ze dne 3. 11. 2010 je uvedeno, že LDD s. r. o. potvrzuje převzetí zboží dle faktury č. 13, zboží je baleno po 10 kusech, přepravováno ve vaku po 10x10 kusech, skladovat se má v suchém prostředí, místo převzetí Frýdek-Místek. V daňovém dokladu č. 14 ze dne 5. 11. 2010 je uvedeno, že žalobce účtuje společnosti Rebex Support s. r. o. za dodávku zboží „Sada výfukového těsnění pro vozidla VW Pasat, Peugeot“ částku celkem 12.094.416,- Kč vč. DPH, a to

za 14.810 kusů těsnění pro VW Pasat po 376,- Kč bez DPH za kus a 11.995 kusů těsnění pro Peugeot po 376,- Kč bez DPH za kus. Datum splatnosti je stanoveno 30 dnů, forma úhrady hotově. V dodacím listu k faktuře č. 14 ze dne 5. 11. 2010 je uvedeno, že společnost Rebex Support s. r. o. potvrzuje převzetí zboží dle faktury č. 14, zboží je baleno po 280 kusech v případě těsnění pro VW Pasat a po 220 kusech pro Peugeot, skladovat se má v suchém prostředí, zboží dodáno do skladu odběratele v Karviné. V nečíslovaném výdajovém dokladu ze dne 22. 11. 2010 je uvedeno, že společnost Rebex Support s. r. o. potvrdila, že uhradila žalobci částku 80.000,- Kč za těsnění. V daňovém dokladu č. 15 ze dne 26. 11. 2010 je uvedeno, že žalobce účtuje společnosti KILEMS, spolka z.o.o. za dodávku zboží „Kalhoty jeans – modré a černé“ částku celkem 9.425.000,- Kč, a to za 25.000 kusů po 377,- Kč. Datum splatnosti je stanoveno 30 dnů, forma úhrady hotově. Na faktuře je uvedeno, že jde o dodání zboží do jiného členského státu, které je osvobozené od daně dle § 64 zák. č. 302/2008 Sb. V dodacím listu k faktuře č. 15 ze dne 26. 11. 2010 je uvedeno, že KILEMS spolka z.o.o. potvrzuje převzetí zboží dle faktury č. 15, zboží je baleno po 10 kusech, přepravováno ve vaku po 10x10 kusech, skladovat se má v suchém prostředí, místo převzetí Cieszyn – Polská republika. V čestném prohlášení ze dne 26. 11. 2010 je uvedeno, že společnost KILEMS spolka z.o.o. potvrdila, že zboží opustí území České republiky dne 26. 11. 2010. V mezinárodním nákladním listu ze dne 26. 11. 2016, autodopravce Petr Janák – Autodoprava, je uvedeno, že zboží Rifle Jeans – černé, modré, baleno po 10 ks o váze cca 19.000 kg odeslal žalobce prostřednictvím tohoto autodopravce společnosti KILEMS spolka z.o.o. do Polska, konkrétně do Polského Těšína. Za dopravu dvěma vozy (RZ X a X) na trase Frýdek-Místek – Polský Těšín vyúčtoval P. J. žalobci částku 1.440,- Kč vč. DPH. V daňovém dokladu č. 16 ze dne 30. 11. 2010 je uvedeno, že žalobce účtuje společnosti KILEMS, spolka z.o.o. za dodávku zboží „Kalhoty jeans – modré a černé“ částku celkem 9.425.000,- Kč, a to za 25.000 kusů po 377,- Kč. Datum splatnosti je stanoveno 30 dnů, forma úhrady hotově. Na faktuře je uvedeno, že jde o dodání zboží do jiného členského státu, které je osvobozené od daně dle § 64 zák. č. 302/2008 Sb. V dodacím listu k faktuře č. 16 ze dne 30. 11. 2010 je uvedeno, že KILEMS spolka z.o.o. potvrzuje převzetí zboží dle faktury č. 16, zboží je baleno po 10 kusech, přepravováno ve vaku po 10x10 kusech, skladovat se má v suchém prostředí, místo převzetí Cieszyn – Polská republika. V čestném prohlášení ze dne 30. 11. 2010 je uvedeno, že společnost KILEMS spolka z.o.o. potvrdila, že zboží opustí území České republiky dne 30. 11. 2010. V mezinárodním nákladním listu ze dne 30. 11. 2016, autodopravce P. J. – Autodoprava, je uvedeno, že zboží Rifle Jeans – černé, modré, baleno po 10 ks o váze cca 19.000 kg odeslal žalobce prostřednictvím tohoto autodopravce společnosti KILEMS spolka z.o.o. do Polska, konkrétně do Polského Těšína. Za dopravu dvěma vozy (RZ X a X) na trase Frýdek-Místek – Polský Těšín vyúčtoval P.J. žalobci částku 1.440,- Kč vč. DPH. V čestném prohlášení společnosti ENZO TRADE s. r. o., zastoupené jednatelem R. M., je uvedeno, že vystavené daňové doklady žalobce č. 12/2010, 15/2010 a 16/2010 byly uvedeny v daňové evidenci, která byla podkladem pro přiznání k dani z přidané hodnoty za období listopadu 2010. Zboží bylo dodáno a uhrazeno v deklarovaném množství. Dodávky si osobně přebíral jednatel žalobce pan J. G. V prohlášení společnosti GOLD MOON s. r. o. je uvedeno, že daňové doklady č. 2010092901, 2010092902, 2010093001, 2010092501, 2010101501, 2010102901, 2010110501, 2010123002 a 2010123001 vystavila za tuto společnost jednatečka M. R., zboží uvedené na těchto dokladech žalobci dodala a daňové doklady řádně zahrнула

do účetní a daňové evidence společnosti. Dopravu si zajistil žalobce sám a zboží odebral a zaplatil. Z vyjádření společnosti ŠKODA AUTO a. s. ze dne 9. 1. 2012 plyne, že řídících jednotek motoru, nejprodávanejšího modelu na území České republiky, se za rok 2010 prodalo 47 kusů za maloobchodní cenu 16.959,- Kč. Dne 19. 10. 2011 byl vyslechnut svědek J.G., jednatel žalobce. Do protokolu č. j. 219142/11/389933801756 svědek vypověděl, že svědek sám vystavil faktury č. 10 a 13 pro společnost LDD s. r. o. a zdanitelná plnění byla podle nich uskutečněna. Svědek si nevzpomněl, jakých skladovacích prostor užil, s tímto zbožím ale obchoduje běžně. Nepamatoval si, od koho předmětné zboží nakoupil ani na detaily obchodní transakce. Nepamatoval si na to, kdo zboží fyzicky předával a přebíral. Nepamatoval si na technickou dokumentaci tohoto zboží a odkázal v tomto na fotodokumentaci, kterou sám pořídil. Zboží kontroloval tak, že otevřel jednu nebo dvě krabičky s řídícími jednotkami, ale technickým parametrům nerozuměl. Viděl také rifle, protože je fotil, ale nekontroloval jejich množství. Na způsob dopravy si rovněž nepamatuje. Neví, jestli byl u předání zboží společnosti LDD s. r. o., není si jistý, kdo za tuto společnost zboží přebíral, snad paní S. Netuší, zda trvalo předání zboží hodinu či minutu a zda si přebírající osoby daly či nedaly kávu. Ví, že dělal fotky na parkovišti u obchodního domu Hypernova v Těšíně, ale neví, jestli se jednalo zrovna o řešenou záležitost. Neví, jak bylo kontrolováno zboží u předání, nepamatuje si ani, jak byla provedena úhrada, ale uhrazeno zboží bylo, což je zaneseno v účetnictví, které si vede sám s pomocí pana H. Dle zjištění požádaného úřadu v Českém Těšíně společnost LDD s. r. o. měla v účetnictví zaveden nákup zboží od žalobce s tím, že toto zboží bylo obratem prodáno do Polska společnosti SIGNUM RM, přičemž uplatnila odpočet daně pro dodání do jiného členského státu. Zboží bylo dle prohlášení zástupce společnosti LDD s. r. o. nakládáno u obchodního domu Hypernova v Českém Těšíně, za LDD s. r. o. si převzala zboží p. S., za žalobce jej předával jednatel pan G. Dne 21. 6. 2013 byl vyslechnut M. B. Do protokolu č. j. 1783526/13/3206-05402-804426 uvedl, že byl zplnomocněným zástupcem společnosti ENZO TRADE s. r. o. při jednání této společnosti se žalobcem. Svědek uvedl, že obchody deklarované v daňových dokladech č. 12, 15 a 16 z roku 2010 se skutečně uskutečnily. Zboží žalobci dopravil P. J., Autodoprava dvěma vozy RZ X a X, řidičem byl pan V. L. Neví, kdo zboží za žalobce přebíral, společnosti ENZO TRADE s. r. o. je dodala společnost PROS-RS, spol. s r. o. Byl proveden výslech I.K., který se týkal dodávek společnosti GOLD MOON s. r. o. žalobci za III. čtvrtletí roku 2010. Tento uvedl, že veškeré zboží, které dodal žalobci, předtím nakoupil od společnosti Arlene Trade s. r. o. Byl proveden výslech T. K., který se týkal dodávek společnosti GOLD MOON s. r. o. žalobci za III. čtvrtletí roku 2010. Dále se svědek vyjádřil i k obchodům s řídícími jednotkami ve stovkách kusů, které prováděl se žalobcem za společnost GOLD MOON s. r. o. v III. čtvrtletí roku 2010. Dne 18. 9. 2012 pod č. j. 224074/12/389911805018 vydal správce daně I. st. platební výměr, kterým stanovil žalobci daň na výstupu částkou 818.332,- Kč, odpočet daně částkou 903.826,- Kč a nadměrný odpočet částkou 85.494,- Kč. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce odvoláním ze dne 23. 10. 2012, o kterém žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.

Žalobce namítá, že se žalovaný nezabýval důkazy svědčícími o jeho tvrzeních a nesprávně vyhodnotil důkazy, které byly provedeny, a pokud by žalovaný vyhodnotil důkazy správně, a v souladu s § 5 odst. 1 zák. a § 8 odst. 1 zák. č. 280/2009 Sb., pak by dospěl k závěru, že předmětná zdanitelná plnění se uskutečnila tak, jak je žalobce tvrdil. S touto námitkou se soud neztotožňuje. Ačkoli žalobce předložil formálně bezvadné základní podklady o provedených obchodech, tedy faktury a dodací listy, žalovaný v napadeném rozhodnutí osvětlil a konkretizoval skutečnosti, které zakládají jeho pochybnosti o pravdivosti žalobcových daňových tvrzení. Konkrétně se jedná o povahu žalobcových obchodních partnerů, kteří sami buďto neunesli svá daňová tvrzení při daňových kontrolách za IV. čtvrtletí roku 2010 nebo za jiná období, nebo byli dokonce přímo řešeni v rámci řízení trestního, dále absence jakékoli přesnější specifikace zboží, se kterým žalobce obchodoval, absence písemných smluv, na základě kterých k obchodům docházelo a mimo jiné též převážný způsob placení, který žalobce se smluvními partnery zvolil, a to hotovostní předávání částek 360.000,- Kč denně v několika desítkách dní po sobě. Takovéto skutečnosti odůvodnily postup žalovaného a správce daně I. st., který žalobce vyzval, aby prokázal, že k plnění skutečně došlo tak, jak je deklaroval. Soud s ohledem na obsah správního spisu seznal, že žalovaný žádným způsobem nevybočil ze zákonného rámce hodnocení důkazů, když dospěl k závěru, že žalovaný neunesl své důkazní břemeno k prokázání nabytí zboží za deklarovaných podmínek a od deklarovaných dodavatelů a rovněž prodeje zboží za deklarovaných podmínek a deklarovaným dodavatelům.

Pokud jde o dodávku kalhot v celkovém množství 75.000 kusů od společnosti ENZO TRADE s. r. o., žalovaný správně žalobci vytýká, že důkazy, které o tomto obchodu předložil, nejsou věrohodné. Žalobce ústy svého jednatele nebyl schopen vysvětlit, jakým způsobem zboží převzal a kontroloval, když pouze uvedl, že kalhoty viděl a jejich množství nekontroloval. Vzhledem k objemu předmětného obchodu a výši kupní ceny se takový postup jeví přinejmenším jako extrémně nezodpovědný a přinejhorším jako účelový. Stejně platí i o skutečnosti, že žalobce vůbec nezjistil, o jaké kalhoty jde kromě jejich typu (jeans) a barvy. V rámci obchodu tedy nebylo zjištěno, zda byly kalhoty různých konfekčních velikostí a jakých, jaký počet kalhot připadal na kterou konkrétní konfekční velikost, jaké množství kalhot bylo černých a jaké množství bylo modrých, jaká na ně byla poskytnuta záruka a dokonce ani kdo je jejich výrobcem, tedy jakou značku nesou. Takové informace přitom jsou z hlediska obchodu s oblečením nejen velmi podstatné, ale naprosto určující. Jednatel žalobce dále nebyl schopen ani sdělit, zda a jakým způsobem došlo k převzetí tohoto zboží žalobcem a k předání tohoto zboží odběratelům žalobce, ani nebyl schopen dostatečně osvětlit okolnosti týkající se velmi nestandardního platebního způsobu, kdy žalobce denně předával nebo přebíral peníze ve statisícových hodnotách, a to bez jakékoli záruky zaplacení celé kupní ceny, která měla být takto placena v průběhu mnoha dní. Tvrzení žalobce o praktičnosti či běžnosti takového postupu při placení soud nepřijal, neboť tento postup je zjevně zaměřen k obcházení pravidel sloužících k omezení plateb v hotovosti a soud rozhodně nepovažuje za praktické a bezpečné každodenní předávání statisícových částek na parkovišti u obchodního domu Hypernova v Českém Těšíně. Obdobně nelze za běžné či hospodárné považovat předávání zboží o poměrně velkém objemu a ceně v milionech na parkovišti u obchodního domu Hypernova v Českém Těšíně pouze mezi dvěma jednatelem obchodujících společností. Jakkoli takovýto způsob

obchodování není zákonem přímo zakázán, pokud žalobce takovéto neortodoxní metody obchodování volí, aniž by si zajišťoval důkazy na odpovídající úrovni, sám musí nést následky svého počínání, pokud správce daně pojme pochybnost o jeho primárních tvrzeních v daňovém řízení. Pokud jsou tedy důkazy posuzovány komplexně a ve vzájemné souvislosti, je zjevné, že žalobce neunesl své důkazní břemeno k prokázání svých tvrzení ohledně tohoto obchodu (jak nákupu od společnosti ENZO TRADE s. r. o., tak prodeje společností LDD s. r. o. a KILEMS spólka z.o.o.), když si minimálně nezajistil důkazy o tom, že obchod skutečně proběhl tak, jak žalobce tvrdí, přičemž za opatření takových důkazů a obezřetný postup při obchodování nese odpovědnost sám žalobce jakožto podnikatel, který svou činnost provozuje za účelem vytváření zisku.

Obdobné platí i o obchodech žalobce s těsněními do vozidel VW a Peugeot a dále s řídicími jednotkami pro vozidla Volkswagen. Žalobce nebyl rovněž s to vysvětlit, z jakého důvodu nedisponuje žádnou technickou dokumentací k tomuto zboží, jakým způsobem bylo zboží přepravováno, předáváno, skladováno, placeno apod., přičemž pokud vysvětlení poskytl, toto se jeví jako velice nedůvěryhodné – viz tvrzení kontrole zboží za přibližně 15.000.000,- Kč (řídicí jednotky) tak, že jednatel žalobce otevřel dvě krabičky, ale jejich rozsahu a technickým parametrům nerozuměl, tak v kontrole nepokračoval. Takovýto způsob kontroly předávaného zboží v hodnotě v řádu milionů je přinejmenším velmi nezodpovědný, a to nejen z hlediska obchodního, ale i z hlediska daňového, protože žalobce jako soukromý podnikatel musí předem počítat s tím, že po něm budou požadovány důkazy o skutečném provedení zdanitelného plnění. Pořízení několika fotek jedné řídicí jednotky pak žalobce při odpovědném uvažování nemohl považovat za důkaz o provedení obchodu v rozsahu stovek těchto jednotek. Rovněž i v tomto případě svědčí postup žalobce nejméně o jeho nezodpovědném přístupu k provádění obchodů se zbožím v hodnotě řádově desítek milionů a nezodpovědném přístupu k zajištění dostatečných informací o zboží tak, aby mohlo být smysluplně dále obchodováno.

Nelze sice mít za prokázáno, že se žalobce účastnil daňového podvodu vědomě, ale minimálně o této účasti mohl a měl vědět, pokud by přistupoval s odpovídající péčí k zajišťování podkladů prokazujících jeho obchodní aktivity. Pokud žalobce není schopen dodat žalobci dokumenty, které by si při běžném obchodním styku měl opatřit (smlouvy, technické parametry zboží, označení původu zboží, záruční listy, rozlišení zboží, podrobné předávací protokoly, fotodokumentaci zboží apod.), s tím, že k prokázání jeho tvrzení poslouží toliko daňové doklady a dodací listy, obsahující pouze nejzákladnější popis zboží, sám musí nést důsledky tohoto svého nezodpovědného přístupu k obchodování, které se manifestují v neschopnosti unést důkazní břemeno k prokázání jeho tvrzení. Případný je pak odkaz na judikaturu, konkrétně rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 Afs 14/2012, nálezu Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 365/04 a rozsudek Městského soudu v Praze zn. 11 Af 72/2011. Soud se závěry uvedenými v těchto rozhodnutích ztotožňuje s tím, že existenci a formální bezvadnost předložených listinných důkazů žalobcem žalovaný zcela správně vyhodnotil jako nerozhodnou, protože prokázal důvodné pochybnosti o tom, že tyto doklady jsou v rozporu se skutečným stavem.

Pokud žalobce namítá, že žalovaný neprovedl důkazy, jejichž provedení navrhoval, a ani se nevypořádal s vysvětlením, proč tyto důkazy neprovedl, soud této námitce přisvědčit nemůže. Pokud jde o svědka J. Č., tato osoba byla pro žalovaného v rámci řízení nekontaktní. Pokud jde o svědkyni M. Ž., ze správního spisu plyne, že tato se stala jednatelkou společnosti GREEN SQUARE s.r.o. až poté, co měly proběhnout předmětné obchody, přičemž s ohledem na již provedené dokazování by byl výslech této svědkyně nadbytečný, neboť o obchodech žalobce s touto společností žalovaný provedl dostatečně vyčerpávající dokazování a její výslech by na zjištěném nemohl ničeho změnit. Pokud jde o svědkyni M.R., žalovaný provedl pokus o vyslechnutí této osoby v postavení svědka, ovšem bezvysledně, neboť tato osoba je nekontaktní. Pokud se žalobce domnívá, že nekontaktnost svědka mu nemůže být kladena k tíži, pak má nepochybně pravdu, je však namístě si uvědomit, že je to žalobce, kdo v řízení prokazuje svá tvrzení, a proto nekontaktnost osoby, kterou žalobce žádá vyslechnout, sice nelze sama o sobě žalobci přičíst k tíži, ale jejím výsledkem je ztížení unesení důkazního břemene pro žalobce. Z této úvahy správně vycházel i žalovaný. Výsledky svědků pak nelze nahradit čestnými prohlášeními osob, které mají být jako svědci vyslechnuti, jež si žalobce opatří v průběhu řízení. Pokud jde o výpověď svědka Ing. T. K., žalovaný vycházel z jeho výpovědi ke III. čtvrtletí roku 2010, kterou vyhodnotil jako účelovou, přičemž s ohledem na tuto skutečnost vyhodnotil osobu Ing. T. K. jako nedůvěryhodnou. S ohledem na tyto zjištění o Ing. T. K., které žalovaný logicky odůvodnil, soud neshledal neprovedení výslechu Ing. T. K. porušením žalobcových procesních práv.

Pokud žalobce namítá, že v jeho neprospěch nemohou být hodnoceny skutečnosti o dodavatelích či odběratelích jeho smluvních partnerů, soud se s touto námitkou ztotožňuje potud, že takovéto skutečnosti samy o sobě nemohou vést k jeho neúspěchu v prokázání daňových tvrzení. V dané věci tomu tak ale nebylo, protože žalovaný správně vyhodnotil tyto zjištěné skutečnosti jednak v rámci pochybností o primárním daňovém tvrzení žalobce a jednak pouze jako informaci spíše druhořadého významu, přičemž své rozhodnutí založil na komplexním posouzení provedených důkazů. Při takovémuto postupu ze strany žalovaného ale soud nemůže přisvědčit žalobcově námitce, žalovaný totiž své úvahy ohledně zjištěného základu rozhodně nezaložil na skutečnostech zjištěných o žalobcových obchodních partnerech či o obchodních partnerech těchto partnerů. Dále pak soud přdestírá, že žalobce jakožto podnikatel nese odpovědnost za volbu svých obchodních partnerů s tím, že pokud většina obchodních partnerů buďto neunesla svá daňová tvrzení, nebo jsou přímo řešeni v rámci trestního řízení, padne logicky stín podezření i na něj.

Pokud žalobce poukazuje na závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu zn. 9 Afs 18/2010, soud konstatuje, že se s těmito závěry ztotožňuje. To však neznamená, že by bylo s ohledem na tyto závěry namístě vyhovět žalobcovu návrhu. Žalovaný v napadeném rozhodnutí přesvědčivě odůvodnil, že žalobce jednak nebyl schopen unést důkazní břemeno k prokázání svých daňových tvrzení, přičemž s ohledem na zjištěné skutečnosti lze mít za to, že žalobce minimálně mohl vědět, že je účasten řetězícího se daňového podvodu tak, jak bylo popsáno výše.

Pokud žalobce namítá nedostatečné vypořádání s jeho argumenty v odvolání a věcně nesprávnou argumentaci žalovaného v odůvodnění napadeného rozhodnutí, soud těmito námitkám přisvědčit nemůže. Konkrétně pak, pokud žalobce vytýká žalovanému, že vychází ze skutečnosti, že žalobce nemá žádné zaměstnance, přičemž zaměstnávání zaměstnanců byl pro žalobce bylo pouhým ekonomickým nákladem, soud k tomuto uvádí, že žalovaný absenci zaměstnanců u žalobce a jeho smluvních partnerů používá toliko jako podpůrný argument ke zjištění, která provedl z ostatního dokazování, přičemž za těchto okolností je taková argumentace zcela namístě a zapadá do logické struktury zbytku odůvodnění napadeného rozhodnutí. Pokud žalobce namítá, že jeho smluvní partneři nejsou pouze formálně existujícími subjekty, jak tvrdí žalovaný, pak soud má za to, že žalovaný důkladně a koherentně vysvětluje, proč tyto závěry o obchodních partnerech žalobce učinil. Pokud žalobce namítá existenci kupních smluv k některým provedeným obchodům, žalovaný jejich existenci nijak nepopírá a konstatuje neexistenci písemných smluv toliko u těch obchodů, u kterých žalobce písemné smlouvy nedodal, přičemž vše zjištěné pak komplexně hodnotí v rámci svých úvah o provedených důkazech. Pokud žalobce argumentuje svým nesouhlasem s tím, že je mu vytýkán obchod s různorodým zbožím, pak soud tomuto argumentu nemůže přiznat relevanci, neboť obchod s různorodým zbožím žalovaný žalobci sám o sobě nevytýká, pouze na něj poukazuje v rámci hodnocení ostatních důkazů jako na podpůrný argument. Pokud žalobce namítá, že nemělo být přihlíženo k vyjádření společnosti ŠKODA AUTO a. s., soud tento názor nesdílí. Žalovaný osvětlil, jaké skutečnosti z tohoto vyjádření zjistil, přičemž stav na trhu se zbožím, u kterého žalobce deklaroval, že s ním obchoduje, je zcela jednoznačně významným zjištěním pro posouzení pravdivosti jeho tvrzení. Pokud je takto zjištěno, že obchod v rámci celé České republiky s obdobným zbožím sloužícím ke stejnému účelu dosahuje ani ne 10 % objemu žalobcova deklarovaného jednorázového obchodu, přičemž cena tohoto zboží se i v maloobchodě pohybuje o 20 % pod cenou, za kterou žalobce deklaruje obchod s neoriginálním obdobným zbožím, pak soud nevidí důvodu, proč by věrohodnost žalobcových tvrzení nemohla být posuzována mimo jiné i na základě takto zjištěných informací. Že se žalobcovo tvrzení jeví ve světle takto zjištěných informací jako nedůvěryhodné je závěrem, který žalobce mohl vyvrátit, pokud by předložil dostatečné důkazy o provedených obchodech, což však neučinil. Pokud žalobce namítá, že namátková kontrola je v rámci obchodního styku běžná, soud má za to, že žalovaný se dostatečně vypořádal se způsobem kontroly a přebírání zboží ze strany žalobce s tím, že ať už je takovýto způsob běžný či nikoli (a dle názoru soudu není), pro účely daňového řízení je namístě, aby žalobce předložil dostatečné důkazy o svých tvrzeních, což neučinil. Pokud si tento stav zapříčinil nedostatečnou kontrolou zboží při přebírání, zejména pak nedostatečnými listinnými podklady v tomto směru, musí z toho žalobce pro sebe vyvodit důsledky. Pokud žalobce vytýká žalovanému, že mu klade k tíži skutečnost, že společnost Rebex Support s. r. o. má doklady zadrženy Policií ČR, pak soud v souladu s výše uvedeným uvádí, že je na žalobci, aby své tvrzení prokázal. Pokud toho není schopen, protože jeho smluvní partner je vyšetřován Policií ČR, nese následky této skutečnosti sám. Ostatní námitky žalobce stran argumentace žalovaného má soud za vypořádány odůvodněním rozsudku výše.

Pokud žalovaný odkazuje na rozsudky Soudního dvora Evropské unie C-354/03 Optigen a C439/04 Kittel, pak ačkoli soud souhlasí se závěry v těchto

rozsudcích vyřčenými, není to důvodem pro vyhovění žalobcovu návrhu. Soudní dvůr Evropské unie v těchto rozsudcích nevytváří jakési absolutní právo na daňový odpočet, ovšem navazuje právo na tento odpočet jednak na prokázání žalobcových daňových tvrzení, což se žalobci v předmětném řízení nepodařilo a jednak též na absenci stavu, kdy žalobce věděl či měl a mohl vědět, že je účasten na daňovém podvodu, přičemž z provedeného dokazování vyplynulo, že žalobce minimálně mohl a měl vědět, že by mohl takového daňového podvodu být účasten a pokud by zachoval dostatečnou pečlivost a obezřetnost, musel by předmětný daňový podvod odhalit. Za těchto okolností je zcela konformní s citovanými rozsudky, pokud soud žalobu zamítl.

Krajský soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

H.

Soud rozhodl o náhradě nákladů řízení dle § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 25. srpna 2016

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu